

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନା

ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଓ ଶିକ୍ଷକ

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଆଧାର ଯେପରି ପ୍ରତଳିତ ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷାର ଆଧାରଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସେହିପରି ପ୍ରତଳିତ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ୟା-ସମାଧାନର ପ୍ରଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ । କିନ୍ତୁ ଆସ୍ତମାନଙ୍କର ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରୀରର ପୂର୍ବ ସଂକ୍ଷାର ଥିବାରୁ ଏହି ନୂତନ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଆଧାର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ସେଥିରେ ଉପ୍ରକୃତ୍ୟା ସମସ୍ୟା-ସମାଧାନ ପ୍ରଶାଳୀ ବିଷୟରେ ସତେତ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ହେଉଛି ଏବଂ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା ଘରୁଆଛି ।

ପୁରାତନ ଶିକ୍ଷାର ଆଧାର କେବଳ ବୁଦ୍ଧିର ବିକାଶ ତା'ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାୟ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତର, ଇଞ୍ଜିନିୟର, ଆଇନିୟ ହେବା ଅଥବା ବ୍ୟବସାୟ ବା ଶାସନ ବିଭାଗରେ ପରିବାର, ସମାଜ, ଦେଶ ସକାଶେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । ଆମ ମନ, ପ୍ରାଣ, ଶରୀରର ଯେଉଁ ଗୁଣଧର୍ମ – ଅହୁ, ସ୍ଵାର୍ଥ, ହିଂସା, ଦେଶ, ଜର୍ଷା, ବିରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, କାମକୋଧାଦି ରିପୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ରିପୁମାନଙ୍କ କ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅସୁଖ ଓ ଅଶାନ୍ତିରେ ରହୁଅଛନ୍ତି, ପରିବାରରେ କଳହ, ସମାଜରେ ବିଦ୍ରୋହ, ଦେଶର ଉନ୍ନତିରେ ମହାନ୍ ବାଧା ଏବଂ ବିଶୁଙ୍ଗଳା, ଗୋରି ଡକାଯତ୍ତି, ଘୁଷଖୋରି ହେଉଅଛି, ସେହି ରିପୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ରତଳିତ ଶିକ୍ଷା ସତେତନ କରାଏ ନାହିଁ କିଂବା ଏହି ରିପୁମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାର କଞ୍ଚନା ବି କରେ ନାହିଁ । ଏହି ରିପୁମାନଙ୍କର ଭାଗବତ ଦିବ୍ୟତତ୍ତ୍ଵରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପାନ୍ତର ନ ହେବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି, ପରିବାର, ସମାଜ-ଶାସନରୁ ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର, ବିଶୁଙ୍ଗଳା ଦୂର ହେବ ନାହିଁ କିଂବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟାର ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ, ପ୍ରାୟ ସମାଧାନ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତଳିତ ଶିକ୍ଷାର ବିଷ୍ଣାର ହୋଇ ଚାଲିଥିବା ସବେ ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ଚାଲିଅଛି । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଆଧାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅତିମାନସ ସତ୍ୟ । ତା'ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେହି ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ, ପ୍ରାଣ, ଶରୀର ଏବଂ ସେସବୁର ଗୁଣଧର୍ମ ଅହୁ, ସ୍ଵାର୍ଥ, ଲୋଭ, ମୋହ, ହିଂସା, ଦେଶ, ଜର୍ଷା, ବିରୋଧ, କାମ କ୍ରୋଧାଦି ରିପୁଙ୍କର ଭାଗବତ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବା । ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ, ଗୋଗ, ବୃକ୍ଷତ୍ୱ ଏବଂ ଦୁଃଖକଷ୍ଟରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସଂସାରରୁ ଅସତ୍ୟ, ଅନ୍ୟାୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର, ଗୋରି, ଡକାଯତ୍ତି, ଘୁଷଖୋରି, ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହ ଦୂର ହେବ । ଏହି ସଂସାର ଦିବ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଣତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ପଶୁ ଥାଇ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବି ଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ଆଇ ଦିବ୍ୟ ମାନବଜାତି ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ମାନବ ଏବଂ ଅତିମାନବ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବ । ଏହି ରୂପାନ୍ତର ଅଗ୍ରପର ହେବା ଅନୁପାତରେ ସଂସାରରୁ କ୍ରମଶଙ୍କ ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର କମ୍ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରଶାଳୀରେ, ପରିଷର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ଆନ୍ତରିକଭାବେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମ୍ବନ୍ଧ । ପୁରାତନ ଯୁଗର ନୈତିକତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଅଛି । ନୂତନ ଅତିମାନସ ସତ୍ୟକୁ ସମାଜ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଅଛି । ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରୀର ତା'ର ଗୁଣଧର୍ମ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭାଗବତ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବାଛନ୍ତା ଅନ୍ୟ ପଛା ନାହିଁ । ଏହି ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟକ୍ତି, ସମାଜ, ଦେଶ, ଜଗତ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ଭାଗବତୀ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା; ଏହି ଦୁଇ ଶକ୍ତିଙ୍କ ଆଧାର ମନୁଷ୍ୟ । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦୁଇ ଶକ୍ତି ରହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଯନ୍ତ୍ର କରି କ୍ରିୟା କରନ୍ତି । ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ଯନ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ, ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରୀରର ଗୁଣଧର୍ମ ଅହଂ, ସ୍ଵାର୍ଥ, କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ଲିର୍ଷା, ବିରୋଧ, ଆଳସ୍ୟ, ତମସ, ସନ୍ଦେହ, ଅବିଶ୍ୱାସ ଛପକପଟ ଇତ୍ୟାଦି ରିପୁ । ଭାଗବତୀ ଶକ୍ତିର ଯନ୍ତ୍ର ଆୟାର ଗୁଣଧର୍ମ – ଶାନ୍ତି, ସତ୍ତ୍ୱାତ୍ମା, ଦୟା, କରୁଣା, ଭାଗବତ ବିଶ୍ୱାସ, ଭଗବତ ଭକ୍ତି, ଭଗବତ ଚରଣରେ ସମର୍ପଣ ଇତ୍ୟାଦି ଦିବ୍ୟଗୁଣ । ଜଡ଼ ଶରୀରରୁ ପ୍ରାଣ, ମନ ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାର ଅଞ୍ଜାନ ଶକ୍ତିର ରାଜତ୍ତ ବା ଶାସନ । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସଂସାରରେ ଭାଗବତୀ ଶକ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ତଥାପି ତାଙ୍କର ଶାସନରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଅଧିକାର ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର । ଭାଗବତୀ ଶକ୍ତି ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ପଣ୍ଡାତରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଭଗବାନ ସ୍ଵଦିଧାନ ଅନୁସାରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିକୁ କିଛି ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଧିକାର କରି ସର୍ବନାଶ କରିବା ସକାଶେ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେବେ ଯେବେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରବଳ ହୃଦ ସେହି ସମୟରେ ଭଗବାନ ଅବତାର ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ଆଚାର୍ୟ, ମହାପୁରୁଷମାନେ ସଂସାରକୁ ଆସି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରି ଭାଗବତୀ ଶକ୍ତିର କ୍ରିୟା ଓ ଅଧିର୍ମକୁ ହ୍ରାସ କରନ୍ତି । କ୍ରମବିକାଶ ଅନୁସାରେ ଜଡ଼ ଶରୀର, ପ୍ରାଣ, ମନର ବିକାଶ ହୋଇ ଶେଷ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚୁ ସାରିଛି । ଅପରାର୍ଦ୍ଧ ସୀମା ଯେଉଁ ମନ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପରାର୍ଦ୍ଧ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟ ଆସିଅଛି । ଏହି କାର୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଶ୍ରୀମାଶ୍ରୀରବିଦ୍ୟ ଏହି ପୃଥବୀକୁ ଆସି ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିକୁ ଏହି ପୃଥବୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରୀର ଭାଗବତ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ ମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଅପରାର୍ଦ୍ଧ ସୀମାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ସେ ପରାର୍ଦ୍ଧରେ ପହଞ୍ଚୁଥିବ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁପୁରୀ ଅପରାର୍ଦ୍ଧ ଏବଂ ସାକେତ, ଗୋଲୋକ, ଦୌର୍ଲିଙ୍ଗ ଦିବ୍ୟ ପରାର୍ଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ବ୍ୟବଧାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁପୁରୀ ଅପରାର୍ଦ୍ଧରେ ଦିବ୍ୟ ପରାର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏହି ରୂପାନ୍ତରକାରିଣୀ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ନତ ହେବେ ସେହି ଉନ୍ନତତା ଅନୁପାତରେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି, ମନ, ପ୍ରାଣ, ଶରୀର ତଥା ସେସବୁର ଗୁଣଧର୍ମ ଅହଂ, ସ୍ଵାର୍ଥଦି ରିପୁମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବ । ଏହି ରୂପାନ୍ତର ଯେତେ ଅଗ୍ରସର ହେବ ତା'ର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପୃଥବୀ ବାତାବରଣରେ ସେତେ ଅଧିକ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବାତାବରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ । ସେହି ଶୁଦ୍ଧ ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ସମସ୍ତ ସଂସାରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ଏପରିକି ବୃକ୍ଷଲଙ୍ଘତା ଉପରେ ବି ପଡ଼ିବ । ଏହି ରୂପାନ୍ତର କାର୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଗଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ସାଧକମାନେ ତୀବ୍ରଭାବେ ସାଧନା କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସାଧନାର ଅଗ୍ରଗତିରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଗାର ଇତ୍ୟାଦି ରିପୁଙ୍କୁ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରାଇ ପ୍ରବଳ ବାତାବରଣରେ ତଥା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ସଂସାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରବଳ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛି । ଏହିବୁ କ୍ରିୟା ଯୋଗୁ ସଂସାରରେ ଅସତ୍ୟ, ଅନ୍ୟାୟ, ମିଥ୍ୟାଗାର ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିକୁ ଶକ୍ତିର ପ୍ରବଳଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଅଛି ।

କିନ୍ତୁ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଅମୋଦ । ତା'ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତି ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶାଳ ପାଳଗଦାକୁ ସାମନ୍ୟ ଅଗ୍ନି କଣା ଭସ୍ତୁ କରିବା ସଦୃଶ ପୃଥବୀରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଅଥବା କେବଳ ପାଦ ରଖୁଥିବା ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବ ଏବଂ ଏହି ପୃଥବୀରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ଶାସନ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିର ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁପୁରୀ ଦିବ୍ୟ ସୁର୍ଗରେ ପରିଣତ ହେବ । ଏହି ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉନ୍ନତ ହେବେ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେ ଅଧିକ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ୟ କରିବ ଏବଂ ପୃଥବୀ ବାତାବରଣରେ ତଥା ଅଧିକ ପୃଥବୀର ପଡ଼ିବ । କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରୀର ତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱତ୍ସର ରୂପାନ୍ତର ସହ ଏକ । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱତ୍ସର ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ, ପ୍ରାଣ, ଶରୀରର ତତ୍ତ୍ଵ ଆସିଛି । ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତତ୍ତ୍ଵର ରୂପାନ୍ତର ସହିତ ବିଶ୍ୱତ୍ସର ମଧ୍ୟ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବ । ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିର ରୂପାନ୍ତର କ୍ରିୟା ରୂପାନ୍ତର ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ଯେପରି

ବଢ଼ିଗାଲିଛି, ତାହାର ଅଗ୍ରଗତି ସ୍ଵରିତ ହେବ ଏବଂ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ଵାର ଅନୁପାତରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ କ୍ରମଶଙ୍କ ହୋବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ତଥା ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତର କ୍ରିୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ, ସେହି ଅନୁପାତରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର କ୍ରିୟା – ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର, ଚୋରି, ତକାଯତି, ଘୁଷ୍ଟଖୋରି କମ୍ ହେଉଥିବ । କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପାନ୍ତର ହେଲେ ସଂସାରରେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର କ୍ରିୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଲୋପ ହେବ । ଏହି ମୃତ୍ୟୁପୁରୀ ଦିବ୍ୟସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଣତ ହେବ । ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିର କ୍ରିୟା ବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ପାଠକ୍ରମ, ସାଧନାଳୟ ତଥା ବିଶେଷ ରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ବହୁଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, ପରିଚାଳକ ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନେ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଅତିମାନସ ରୂପାନ୍ତର ବିଷୟରେ ଜାଣିବେ, କିଛି ଅଂଶରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ନାମଜପ କରିବେ, କିଛି ମାତ୍ରାରେ ସାଧନା ମନୋବୃତ୍ତି ରହିବ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ଵ-ବାତାବରଣରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ସାଧକମାନଙ୍କ ରୂପାନ୍ତର ସାଧନାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସାଧନାରେ ବାଧା ଦେଉଥିବା ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ କମ୍ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ସାଧନାର ଅଗ୍ରଗତିର ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ଵବାତାବରଣରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷା କ୍ରମଶଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରଶାନ୍ତିରେ ଗତି କରିବ । ଏହି ଯୋଗରେ ବିଶ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଉଥିବାରୁ ସାଧନା ସାମ୍ବହିକ ତଥା ପରିଷ୍ଵରର ସହାୟକ । ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଯେତେ ଅଧିକ ବିଶ୍ଵାର ହେବ ତେତେ ଅନ୍ଧକାର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ହ୍ରାସ ହେବ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଧନା-ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ସେହି ସାଧକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚକୋଣର ସାଧକରୂପେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ସାଧକ-ଶ୍ରେଣୀ ପାବଳ୍ଲ ସଦୃଶ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟିତ ରହିବ । ପ୍ରାଇମେରା ସ୍କୁଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ରହିଅଛି ତଥା ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରୁ କଲେଜ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିୟ, ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମଶଙ୍କ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ୍ ହେଉଛି । ପ୍ରାଇମେରା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁପାତରେ ବହୁତ କମ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଏମ.୧. ପାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଡାକ୍ତର, ଇଞ୍ଜିନିୟର, ଆଇ.୧.୧.୧ ଅର୍ପିତର ହେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶ ନେତା ହୋଇ ଶାସନ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ପାରିବାରିକ ଜୀବନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଡାକ୍ତର, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଏବଂ ଦେଶଶାସକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜର ସବୁ ସ୍ତରରେ ବିଦ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକ । ଦେଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରାଇମେରା ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ହେବାରୁ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଉପଯୋଗ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବୋତ୍ତମା ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଓ ଜଗତର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା । ସେହିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ବହୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଧନର ଉଚ୍ଚତର ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରାୟ ହେବେ । ପ୍ରାଇମେରା ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଯଦ୍ୟପି ଏମ.୧.୧.୧ କରୁ ନାହାନ୍ତି କିଂବା ସମସ୍ତେ ଡାକ୍ତର ଇଞ୍ଜିନିୟର ହେଉ ନାହାନ୍ତି, ତଥାପି କିଛି ପରିମାଣରେ ଶିକ୍ଷା ନିଷ୍ଫଳ ପ୍ରାୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ସେହି ବିଦ୍ୟାର ଉପଯୋଗ ହେଉଥିଲା ।

ସେହିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଯଦ୍ୟପି ରୂପାନ୍ତରର ଉଚ୍ଚକୋଣର ସାଧନରେ ଉପନ୍ତର ହେବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ଏମାନେ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ସର୍ବ ପାଇବେ ଏବଂ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଉନ୍ନତ ରହିବେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତ ଅଛି – ଖୁବ ଅଛି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପାନ୍ତର-ସାଧନାରେ ବିଶେଷ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ସେହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ରୂପାନ୍ତର-କ୍ରିୟା କରିବ ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ସଂସାରର ବାତାବରଣରେ ପଡ଼ିବ । ସେହି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସାଧନାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ କ୍ରମଶଙ୍କ ଅଧିକ ସାଧନାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ନାମଜପ କରିବେ ଏବଂ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ହେବେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମୟେ ସଚେତ ହୋଇ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପରିବାର ପାଳନ-ପୋଷଣ ସକାଶେ ସମାଜ, ଦେଶରେ ବା ଶାସନ ବିଭାଗରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

ଅହଂ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର ଓ ବିଶୁଙ୍ଗଳାକୁ ପ୍ରଶ୍ନୟ ଦେବେ ନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାୟ୍ୟର ସାଧନା । ଅର୍ଥାର ଶରାର-ନିର୍ବାହ ସକାଶେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିବେ ତାହା ହେବ ରୂପାନ୍ତରର ସାଧନା । ଏହିସବୁ କର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାୟ୍ୟର ସାଧନା ହେବାରୁ ଏଥରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥ ରହିବ ନାହିଁ; ଆନ୍ତରିକତା ସହ କର୍ମ କରିବେ । କର୍ମରେ ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାୟ୍ୟର ସାଧନା ମନୋଭାବ ରହିବାରୁ, ମନ-ପ୍ରାଣ-ଶରାରରେ ଅତିମାନସ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସ୍ଵାଭାବିକରୁପେ କର୍ମରେ ଦକ୍ଷତା ଆସିବ । ସ୍ଵାର୍ଥ ଛଢା ଆନ୍ତରିକତା ସହ କର୍ମରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରାୟ୍ୟ ହେଲେ ସମସ୍ତ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ହେବ, ଏବଂ କ୍ରମଶଃ ଅନ୍ୟାୟ, ଅସତ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାଚାର, ଘୁଷ୍ଟଖୋରି, ଚୋରି, ତକାଯତି ଦୂର ହେବ । ସମସ୍ତ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ ହେବ । ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ତଥା ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ଓ ସେମାନେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାୟ୍ୟର ସାଧନକ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ କର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ପ୍ରାୟ୍ୟର ସାଧନା — ଏହା ଠିକ୍ ଠିକ୍ ହୃଦୟଙ୍କମ କରି ନ ଥିବାରୁ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ନାନା ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଉଅଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସଚେତନ ହେବା ସକାଶେ ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ପରିଚାଳକମାନେ ଗୋଟିଏ ପାଠକ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପାଠକ୍ରମରେ ଅତିମାନସ ରୂପାନ୍ତର-ଯୋଗ ବିଶ୍ୱଯରେ ଶ୍ରୀମାତ୍ରୀର୍ବିଦ୍ୟଙ୍କ ଲେଖା ତଥା ଏହାରି ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟାୟ ଲେଖା ଓ ପୁଷ୍ଟକମାନ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ । ତେବେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଭାଇଜୀଣୀମାନେ ସାଧନାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଉପକ୍ରମରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଶାନ୍ତିରେ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵଭାବ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ମନର ଝାନ ସାମିତି । ସେହି କାରଣରୁ ଗୋଟିଏ ଘରଣା ବା ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପେ ବିଚାର କରନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଛଲରେ ଥାଏ ବିଚାର ପଣ୍ଡାତରେ ଅହଂ ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥ । ସେହି କାରଣରୁ ପରିବାରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସଂସାରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମତଭେଦ, ବାଦ-ବିବାଦ, କଳି ଦେଖାଦିଏ ଏବଂ ବିଭାଜନ ତଥା କନ୍ଦଳ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମନ ବୁଦ୍ଧିର ଏହାହିଁ ଗୁଣଧର୍ମ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଏହାହିଁ ବ୍ୟାପ୍ତରୁପେ କ୍ରିୟାଶୀଳ ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରତଳିତ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉନ୍ନତିରେ ବାଧ୍ୟ, ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଉଭୟ ସଂକ୍ଷାର ଗଠନରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ବୋଲି ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ଉପରିଷ୍ଠ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ପିତରମାନେ ହୃଦୟଙ୍କମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଜାବନର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ, ଜାବନର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସଚେତ ନ ଥା'ନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ସମସ୍ୟା ଉପରୁ ହେଉଥିବା କର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରାୟ୍ୟର ବାଧକ, ଜାବନର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶର ଅବରୋଧକ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ କିଂବା ସମସ୍ୟା ଉପରୁ ହେଉଥିବା କର୍ମକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ବରଂ ଆରନାନୁସାରେ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଛଳେ-ବଳେ-କୌଣସଳେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ସେହି ଦୋଷ କରୁଥିବା ସବେ ଯେଉଁମାନେ ଧରାପଡ଼ନ୍ତି ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ କୌଣସି ଉପାୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରାହୁଏ । ଏହାଫଳରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ କର୍ମକୁ ଦୋଷ ଜାଣି ଆନ୍ତରିକଭାବେ ତ୍ୟାଗ ନ କରି ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଛାନ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ପଣ୍ଡାରପଦ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ସଂଘ ଗଠନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନାନା ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ଉପରୁ କରି, ହରତାଳ କରି ଦୀର୍ଘଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍କୁଲ କଲେଜ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଏହିସବୁ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ବାତାବରଣ ଦୂରିତ ହୁଏ । ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ସଂକ୍ଷାରରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ସେହି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ବଡ଼ ହୋଇ କଲେଜ ମାଟି ମାଡ଼ିଲେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ସିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକ କଥା ନୁହେଁ, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଏଥରୁ ବାଦ ଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ତଥା ରୂପାନ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବା ସାଧନମାନେ ବି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସଚେତ ସଚେତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଅହଂ, ସ୍ଵାର୍ଥ, ଜର୍ବା, ବିରୋଧ, କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହାଦି ରିପୁ କ୍ରିୟାଶୀଳ ଅଛନ୍ତି ।

ତାହା ସହିତ ଅନ୍ତକାର ଶକ୍ତିର ଛଳନା ଓ ଛଳୁ ପରାମର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିମୋହିତ କରି ଦେଉଛି । ଏହି ଜାଗଣରୁ ସଂଖ୍ୟାର କର୍ମୀ, କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ, ମତଭେଦ ଯୋଗୁଁ ନାନାପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ଉପୁଜୁଆଛି । ଏହିସବୁ ସମସ୍ୟା ପୁରାତନ ପ୍ରଶାଳୀରେ ସମାଧାନ ନ ହୋଇ ଥାମୁ ଅତିମାନସ ପ୍ରଶାଳୀରେ ସମାଧାନ ହେବା ଏକାକ୍ରମ ପ୍ରଯୋଜନ ।

ସମାଧାନ

ସମାଧାନର ଉପାୟ ହେଲା ସଂଖ୍ୟାର କର୍ମୀମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସତତ ସତେତ ହେବେ ଏବଂ କର୍ମର ମହବୁବ୍ର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭଗବତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭଗବାନ୍ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯୋଗସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରଥମ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ଶ୍ରୀଅରବିଦ କହିଛନ୍ତି, “ଯେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ବାହ୍ୟାଥୀ ସେ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହାହୋଇ ସାରିଥାଏ ।” ଆମେ ଏତେ ବଡ଼ ମହବୁବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗବତ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ଏତେ ବଡ଼ ମହବୁବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗବତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ତଥା ଦୁର୍ଲଭ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିର ସ୍ଵାଅବସର ଭଗବତ କୃପାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ମୋହ, ମାୟା, ଅଞ୍ଚାନଗ୍ରହ ମନ, ପ୍ରାଣ, ଶରାରର ଅହଂ, ସ୍ଵାର୍ଥ, କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହାଦି ରିପୁଙ୍କ କବଳରେ ପଡ଼ି ସଂଖ୍ୟାର ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦ ବିବାଦ, ସଂଘର୍ଷ କରି ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ମାର୍ଗରେ ନିଜେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ । ସଂଖ୍ୟାର ଉନ୍ନତିରେ ମଧ୍ୟ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ, ଶାତ୍ରାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କର ଉଭମ ସଂଭାର-ଗଠନର ଅବରୋଧ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଦିବ୍ୟମାନବଜ୍ଞାତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମହବୁବପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗବତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ମିଳିଛି ସେଥରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରି ଭାଗବତ ବିରୁଦ୍ଧ ଆଚରଣ କରୁଅଛୁ । ଏହି ରହସ୍ୟ ବୁଝିଲେ କିଂବା ଆଲୋଚନା ହେଲେ ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଏବଂ ପରିଚାଳକମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ସଂଘର୍ଷ, ବାଦ-ବିବାଦ ତ୍ୟାଗ କରିବା ସକାଶେ ମାତୃ ଶିକ୍ଷି ନିକରରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଏବଂ ଏଥରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ସକାଶେ ଅଭୀପ୍ରସା କରିବେ । ଏହି ରହସ୍ୟ ଯଦି କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ବୁଝି ନ ଥିବେ ତେବେ ଏହି ବିଷୟ ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେବେ । ଏହାହିଁ ଅତିମାନସ ଥାମୁ ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କରେ ସମସ୍ୟା-ସମାଧାନର ଉପାୟ । ଏଥୁରେ ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାମଜପ ।

